

Publicerad 2016-09-18 19:35 av WonderWo, Man

Hej igen, här igen

Nu står jag här igen, som man säger

Dagarna blev timmar och månader sekunder och år

Och här står jag nu igen, i kaos och oreda

Det är stökigt, jag röker och super och röker för mycket

För nu står jag här igen

Alla de andra gånger, då jag kunde sucka och tänka att jag har i alla fall lärt mig någonting

Inget misstag är ett dumt misstag, var det någon som sa

Bara en vecka innan det hände något som kastades rakt upp i ansiktet

Så hon står där igen

Och vad är inte det om ironi

Att hon hittar sig själv, som om jag satt där i fickan hela tiden och bara spelat osynlig.

Nästan som om det är meningen

Att jag ska stå här igen, men hur kan det vara när det alltid är vad jag fasat

Hur Hamnar Jag Här Hela Tiden

Och kan jag bestämma mig någon gång

Nej

Så nu står jag här igen som man säger, och vet inte riktigt åt vilket håll jag ska gå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren WonderWo, Man med Poeter.se id #83229 innehar upphovsrätten